

הַחֶלֶל וְלִקְחוּ זֶקְנֵי הָעִיר הַהוּא ...” (דברים כ"א ג').

ואם נמצאו מעות במקום שהוא קרוב לשני שופרות בשווה, נותנים אותן בשופר שבו המעות חמורים יותר, ולהלן נפרט דין זה.

א. נמצאו מעות בין תקלין חדתין לתקלין עתיקין – לא נתבאר בסוגיה מה יעשו^א.

ב. נמצאו מעות בין תקלין עתיקין לקינין – לכאורה נותנים את המעות בשופר של קינין, כי קינין הם עצמם קרבן ותקלין עתיקין אינם קרבים.

ג. נמצאו מעות בין קינין לגוזלי עולה – נותנים את המעות לשופר של גוזלי עולה שקדושת מעותיו חמורה יותר, שכן קיני חובה, אחד חטאת ואחד עולה, וגוזלי עולות כולן עולות, והעולות קדושתן חמורה מהחטאות, שהעולה כולה כליל, והחטאת בשרה נאכל לכהנים. [ודין זה הוא כדעת חכמים האומרים שהקינין הם קיני חובה ולא כדעת רבי יהודה שאלו ואלו עולות נדבה אלו תורים ואלו בני יונה].

ומאחר שאין דין זה ודאי, [כמו שנמצאו המעות קרובים לאחד מהם, שאמרה תורה ודאי מהקרוב הם], ורק מחמת הספק אנו נותנים את המעות הללו לשופר של עולה, כי חמור הוא יותר, צריכים אנו לשני תנאי בי"ד, כדי שיוכלו לעשות כן.

תנאי אחד שהתנו בי"ד, שמתחילה, כשנותנים מעות לקיני חובה, הם מתקדשים להביא מהם עולה וחטאת של חובה, רק בתנאי שיקרבו לבסוף, אבל אם יאבדו, ומחמת כן ינתנו בשופר של עולה, יקרבו עולה. [ולוא תנאי זה, לא היו יכולים לתת את המעות בשופר של עולה, שמא מעות חטאת הם, ואין חטאת קריבה עולה].

ותנאי שני שהתנו, שכשיארע כן, שימצאו מעות בין קינין לגוזלי עולה, אף שהמעות ניתנות לגוזלי עולה, המספק את הקינין, מספק קן נוספת, מחמת הספק, שמא היו המעות מהקינין, והאשה שהביאו אותן טעונה כפרה. [ולוא תנאי זה, כל הנשים שהביאו באותו יום היו בספק אם נתכפרו]. ובהלכה ג' בפרק זה יתבאר בעזה"י, שזו דעת רבי יוסי, שהמספק את הקינים הוא מספק את הפסולות. אולם דעת רבי שמעון, שתנאי בי"ד הוא, שיהיו הפסולות באות משל ציבור.

ד. נמצאו מעות בין גוזלי עולה לעצים – לכאורה נותנים את המעות בשופר של גוזלי עולה, כי גוזלי עולה הם עצמם קרבן והעצים רק מכשירי קרבן.

^א ויל"ע בדבר, שכן מצד אחד שקלים חדשים חמורים, שמהם מביאים קרבנות ציבור, ומשקלים ישנים אין מביאים קרבנות. אולם להלן מבואר שאפילו יחשבו כשקלים חדשים יש להחשיבם כשקלים שמתו בעליהם שהם לנדבה ולא לתקלין חדתיין.